

Amsterdam/Oostende, 6 mei 2021

Kunstmuseum Mu.ZEE ondergaat metamorfose

Het Oostendse Mu.ZEE heeft de coronaperiode aangegrepen om het museum grondig te vernieuwen. Naast het strippen van het iconische gebouw met de indrukwekkende glazen gevel, een voormalig warenhuis uit 1948, wordt door een multidisciplinair team gewerkt aan een compleet nieuwe presentatie. De internationaal gerenommeerde collectie Belgische kunst van 1880 tot nu wordt voortaan onderbracht in de centrale ruimtes van het gebouw. Circa 200 kunstwerken worden in een 'losse chronologie' getoond in wisselende ensembles die aanzetten tot verschillende 'lezingen' van de canon van de Belgische kunstgeschiedenis. Het museum is vanwege de werkzaamheden sinds 18 januari 2021 gesloten voor het publiek en heropent de deuren op 1 juni 2021.

'Als nieuwkomer in de Vlaamse museumsector heb ik het voorrecht om Mu.ZEE met een frisse blik te benaderen. Bij mijn aantreden begin 2020 bespeurde ik zowel intern als extern een grote behoefte aan meer focus en een nieuw elan. Ondanks, of misschien wel dankzij, de coronacrisis hebben we ervoor gekozen om momentum te creëren en radicaal nieuwe keuzes te maken. In sneltreinvaart hebben we een topteam bij elkaar verzameld en hebben we plannen gesmeed. Ik heb er alle vertrouwen in dat het museum zichzelf na de heropening steviger kan neerzetten als dé plek voor Belgische kunst waar het verzamelplezier van de muren afspat.'

Dominique Savelkoul, directeur Mu.ZEE

Warenhuis voor kunst

De oorspronkelijke functie van het gebouw, een warenhuis waarin de bezoeker vrij kan circuleren, vormt een belangrijk vertrekpunt bij de nieuwe artistieke keuzes en de manier waarop de collectie zal worden getoond. Om het idee van een open, transparante structuur te realiseren waarin vrijuit kan worden gedwaald, is het modernistische bouwwerk uit 1948 van architect Gaston Eysselinck gestript en teruggebracht naar zijn ruige, industriële basis. De plannen hiervoor zijn ontwikkeld door Rotor, een innovatief Brussels architectencollectief dat bekendstaat om het

hergebruiken van (bouw)materialen. Zij realiseerden tevens het ontwerp voor de inrichting en hebben ook hierbij zoveel mogelijk gebruikgemaakt van de aanwezige materialen.

Losse chronologie en wisselende ensembles

De nieuwe collectietentoonstelling bestaat in totaal twee hoofdverdiepingen en drie kleinere overschouwende balkons. Daarbinnen wordt de collectie op een losse chronologische manier in wisselende ensembles gepresenteerd. Deelcollecties van publiekslievelingen als James Ensor, Léon Spilliaert en Raoul Servais worden niet langer in aparte museumvleugels getoond, maar in de nieuwe opzet geïntegreerd binnen het grotere collectieverhaal. Centraal in de benadering staat een onderzoekende houding naar de eigen collectie, die door haar complexe ontstaansgeschiedenis erg breed en - door de verschillende visies op kunst en op het oeuvre van kunstenaars - op onderdelen nog onvolledig is. Hiermee verkent Mu.ZEE als het ware het DNA van haar eigen collectie, die nooit af is, en scheidt het een kader voor mogelijke uitbreidingen van de collectie. Deze aanpak, waarbij jaarlijks wissels worden voorzien, stelt het museum in staat om meerdere 'lezingen' te geven van dezelfde collectie en andere verhalen uit de Belgische kunstgeschiedenis te vertellen.

Enige museum voor Belgische kunst

Mu.ZEE is hét kunstmuseum aan zee voor Belgische kunst. Het is de enige plek in de wereld die focust op moderne en hedendaagse kunst uit België, van 1880 tot vandaag. De collectie bevat meer dan 8.000 werken en reist langs de verschillende tijdsperiodes en stijlen, met België als rode draad. Ze bevat werken met grote internationale allure, van Oostendse vertrouwelingen als James Ensor, Léon Spilliaert en Constant Permeke, tot gangmakers als Frits Van den Berghe, Roger Raveel, Raoul De Keyser, en minder bekende, maar evenzeer interessante kunstenaars als Marthe Wéry, Jacques Verduyn en Walter Swennen. Alle kunstenaars in de collectie zijn gekozen omwille van hun bijdrage aan de geschiedenis en ontwikkeling van Belgische kunst, dus niet alleen omwille van hun nationaliteit. Ze zijn ofwel in België geboren, ofwel aanbeland (en soms weer vertrokken). Tot de absolute topstukken behoren *De IJzertijd* (1953) van Paul Delvaux, *De Duizeling* (1908) van Léon Spilliaert, *De Bloemenhoed* (1883) van James Ensor, *Zelfportret* (1916) van Georges Vantongerloo, *Wat begrijpen we eigenlijk* (1970) van Roger Raveel, *De storm* (1936)

van Jean Brusselmans, *Dynamische uitdrukking van de beweging van een danseres* (1914) van Jules Schmalzigaug, *De baadsters* (circa 1920) van Théo Van Rysselberghe, *Le Forgeron* (1920) van René Magritte, *Transistormeisje* (1974) van Jacques Verduyn, *Wolken* (1986) van Luc Tuymans, *De Matrasdrager* (2001) van Philip Aguirre, *Département des aigles* (zonder datum) van Marcel Broodthaers en *Alterscapes Playground* (2015) van Otobong Nkanga. De collectie is ontstaan door het samenbrengen van de museale collecties van Stad Oostende en de Provincie West-Vlaanderen (nu de Vlaamse Gemeenschap) in 2008.

Voor meer informatie zie de website van Mu.ZEE: www.muzee.be.

Noot voor de redactie

Voor meer persinformatie over deze metamorfose van Mu.ZEE kunt u contact opnemen met:

Heidi Vandamme en Noepy Testa, contactpersonen voor de Nederlandse pers
+31 (0)6 295 32 686 of bureau@heidivandamme.nl